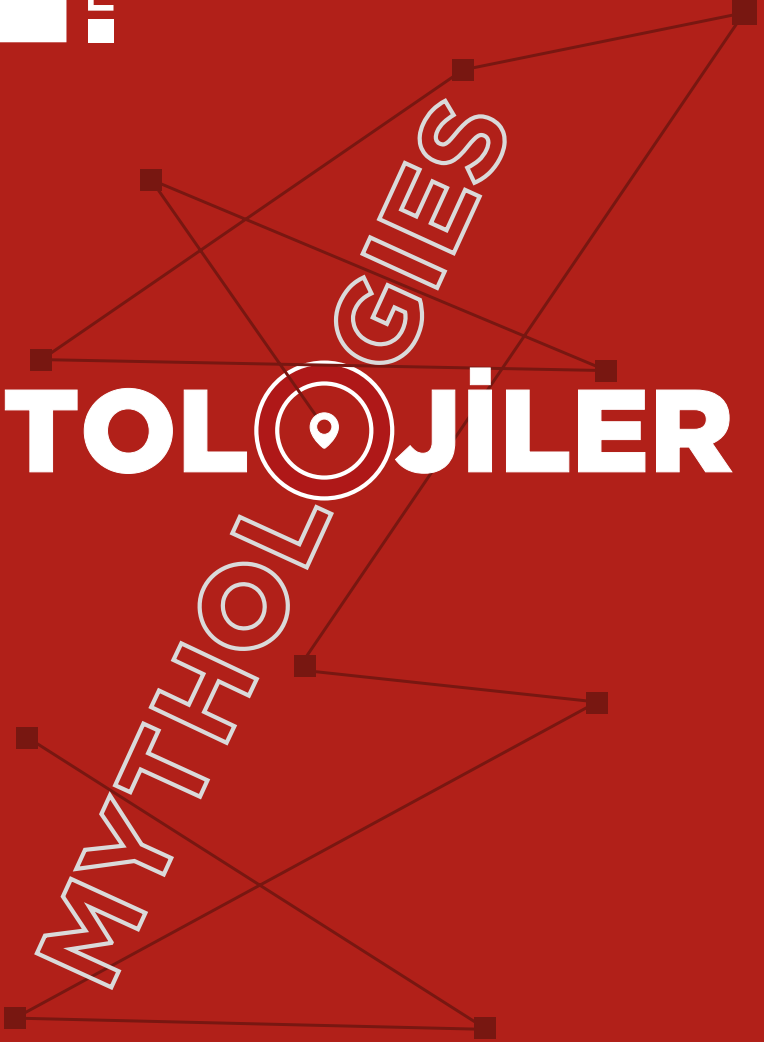

MITOLOJİLER

BİENAL EKİBİ // BİENAL TEAM

Döne Otyam

Ferhat Özgür

Firat Arapoğlu

Ferhat Satıcı

Claudia Segura Campins

Hakan Irmak

Fikret Atay

Hülya Özdemir

Canan Budak

Mehmet Hadi Baran

Mehmet Sait Tunç

Mesut Alp

Cansın Seyhan

Can Bulgu

İlkay Bilgiç

Grafik Tasarım, Web, Sosyal Medya

Çivi Yaratıcı Fikirler

Çeviri

Semra Eren

Fotoğraf / Video

Mehmet Çimen

Teknik

Koray Erkinay

SANATÇILAR // ARTISTS

- + Ahmet Elhan
- + Aikaterini Gegisian
- + Alban Muja
- + Ani Setyan
- + Antonio Cosentino
- + Aysel Alver
- + Babak Kazemi
- + Canan Budak
- + Claire Hooper
- + David Blandy
- + Deniz Aktaş
- + Dilan Bozyel
- + Dilara Akay
- + Eda Gecikmez
- + Elena Bajo
- + Erick Beltrán
- + Ethem Erkan
- + Evrim Kavcar
- + Fani Zguro
- + Fırat Engin
- + Gabi Yerli
- + Hakan Kırdar
- + Halil Altındere
- + Haris Epaminonda
- + Iratxe Jaio & Klaas Van Gorkum
- + Işıl Eğrikavuk-Jozef Erçevik Amado
- + İbrahim Ayhan
- + Iman Issa
- + Isabel Rocamora
- + Juan Del Gado
- + Khaled Hafez

- + Krassimir Terziev
- + Lena Von Lapschina
- + Mehtap Baydu
- + Melih Apa
- + Mesut Alp
- + Metin Ezilmez
- + Miquel Garcia
- + Mike Berg
- + Murat Akagündüz
- + Murat Germen
- + Mürüvvet Türkyılmaz
- + Nadi Güler
- + Necla Rüzgar
- + Nezir Akkul
- + Nooshin Farhid
- + Oriol Vilanova
- + Özlem Günyol-Mustafa Kunt
- + Pedro Torres
- + Romain Kronenberg
- + Sait Tunç
- + Stuart Brisley
- + Şefik Özcan
- + Thierry Payet
- + Ursula Mayer
- + Yavuz Tanyeli
- + Yaygara
- + Barcelona Loop Videoart
 - Zhou Tao
 - Oscar Muñoz
 - Levi van Veluw
 - Antonio Paquar
 - Anne-Valerie Gasc

MİTOLOJİLER *

Mardin, Mısır'dan Hindistan'a kadar uzanan antik uygarlıklar coğrafyasının merkezinde kurulmuş. Son zamanlarında yaşadığı siyasi ve ekonomik şiddetin yarattığı kültürel tahribata rağmen, yüzyıllardır beslenmiş olduğu sembolik dünyanın, ikonlar ve mitler evreninin, sanat ve edebiyatın izlerini koruyor.

Bu izler Mardin'in etnografik ve mimari mirası kadar, Mardinlilerin gündelik hayatında, bu hayatın yaşandığı mekanlarda da sürüyor. Evlerde, dükkanlarda, atölyelerde birikmiş olan tılsımlar, muskalar, ikonlar, ziynetler, giysiler, kitaplar, resimler, fotoğraflar, kap-kacak, bardak-tabak, halı-kilim,... bir tür nadire kabineleri oluşturuyor. Her nesnenin birbiriyle gizemli ilişkiler kurduğu, dile gelmeyen mitler yazdığı özel 'müze'ler. Bu müzelerde antikalarla sıradan eşyalar, bunların kaydettiği farklı farklı zamanlar birbirlerini anlamlandırıp duruyor. Bu tür hayal dünyalarına, bir bıçak bileycisinin tezgahında da rastlıyorsunuz, bir bakırcıda da, güvercincide de, kilisede de, meyhanede de, ve tabii evlerin derinliklerinde de. İşte 3. Mardin Bienali, büyü bozulmuş bu nadire kabinelerini yeniden şiirselleştirmeyi öneriyor. Sanatçıları onların hafızasını keşfetmeye, mitolojisini yazmaya çağırıyor.

3. Mardin Bienali'nin küratörleri Mardinliler, sanatçıların çoğu da öyle. Aralarında "esnaf ve sanatkar"lar da olacak. Böylece, yabancı bir küratörün, hiç tanımadığı bir yerde, hem serginin ne olacağına, hem kimi sergileyeceğine, hem nasıl sergileyeceğine tek başına hükmettiği egemen bienal modelini sorgulayan karşı bir alternatif öneriliyor. Kültürel bir atmosferin bir sergi dekoruna indirgenmesine, yerli halkın onlara dayatılan bir sergiyle aidiyetlerinin kurulmasına, yani Mardin'in otokrat bir küratör tarafından markalandırılmasına karşı çıkılıyor.

Onun yerine, bienalin bir Mardin karnavalı gibi yaşanması düşünülüyor. Bu tür bir bienal kuşkusuz, önceden kentlerindeki bir sanat olayına yabancılaştırılan yerel halk kadar, bienali ziyaret edecek yabancılar için de çok daha çekici olacaktır. Daha da önemlisi, Mardin Bienali'ne çağrılacak sanatçılara bu kenti yaşayarak, onun eşsiz hayal dünyasıyla kaynaşmaları şansını tanıyacaktır

* Sergi konsepti Ali Artun'a referansla oluşturulmuştur.

MYHTOLOGIES*

Mardin is centrally located within a geography of antique civilizations, stretching from Egypt to India. Despite the cultural destruction it has undergone due to the political and economical violence of recent years, it still retains noteworthy traces of the symbolic world, the universe of icons and myths, the art and literature it has created, amassed and, in turn, benefitted for centuries. These traces still survive in the daily lives of Mardin's inhabitants, in their living environment as much as in the ethnographical and architectural heritage of the city.

The talismans, amulets, icons, jewels, garments, books, pictures, photographs, pots and pans, glasses and dishes, rugs and carpets accumulated in houses, shops, workshops form what can be called 'cabinets of curiosities': private 'museums' where objects form mysterious relations with one another and write unspoken myths. In these 'museums', antiquities and ordinary objects, as well as various times that are inscribed in them, constantly bestow new significations upon each other. You may come across such dream worlds on the workbench of a knife-sharpener, or the counter of a coppersmith's; at a pigeon-trainer's stall; in a church or a bar as well as in the nooks and crannies of houses. The objective of the 3rd Mardin Biennial is to return the poetry and magic to these cabinets of curiosities that have long ago abandoned them. It calls on artists to explore their memory, to write their mythology.

5

The 3rd Mardin Biennial is curated by a collective, constituted mostly of locals. Likewise, many of the artists are also locals, among them also artisans and craftsman. Hence, this version of the Mardin Biennial suggests an alternative approach by questioning the prevailing biennial procedure where a single curator, who is unfamiliar with the context and setting, single-handedly decides who to exhibit, what to exhibit, and how to exhibit it. This Biennial vehemently opposes the reduction of the local cultural milieu to an exhibition décor and the identification of the locals with an exhibition forced on them, in other words, to the branding of Mardin by an autocratic curator who imposes a certain view upon the city, its memory and its history. Instead, the proposal is to conceive the Biennial as a Mardin carnival, therefore evoking such concepts as game, chance, spontaneity, serendipity, intimacy and collectivity as means for political resistance.

Such a biennial will undoubtedly be more captivating for the locals who had previously been alienated from art events in their own city as well as for the visiting outsiders who will be exposed to exhibits that truly engage with their context. More importantly, it will give the artists that will participate in the Mardin Biennial a chance to experience this city and bond with its unique imaginative and poetic world.

*

Exhibition concept drawn up with reference to Ali Artun

Ahmet Elhan İstanbul

“Kule” fotoğraf 60x300 // “Tower” photograph, 60x300

“İkililer” fotoğraf 105x150 // “Diptychs” photograph, 105x150

Bu fotoğrafların amacı; ne gerçeklik yanılsaması yaratmak ne de bir göstergeler evreni oluşturarak görsel dil aracılığı ile bir anlatının biçimsel taşıyıcısını oluşturmaktır. Aksine izleyeni fotoğrafın tüm tarihsel sürecine yönelik bir sorgulama ile karşı karşıya getirmektedir.

The aim of these photographs is neither the creation of an illusion of realism, nor the creation of a universe of signs through the formation of a figurative carrier of narration with the use of visual language. On the contrary, the aim is to allow the viewer to confront the questioning of the entire historical process of photography.

Aikaterini Gegisian Londra/London

“Çiçek Hırsızı 1”, triptik fotoğraf, injekt baskı, 2014
değişebilir boyutlarda
Kalfanyan Galeri izniyle, Atina

“The Flower Thief 1”, photograph triptych, injekt print, 2014
dimensions variable
Courtesy Kalfayan Galleries, Athens – Thessaloniki.

Çiçek Hırsızı 1, çiçeklerin çeşitli kültürel kayıtlar ve temsili sistemlerdeki kullanımlarıyla ilgilenen bir çalışmayı başlatan bir fotoğraf üçlemesidir. Eserin adı (Çiçek Hırsızı) çiçeklerin şehirdeki bahçelerden toplanma sürecini yansıtmakla birlikte, malzemenin kendi ortamından koparılması (çalınması) ve onların yeni oluşumlarda tekrar bir araya getirilmeleri paradoksuna da gönderme yapmaktadır.

The Flower Thief 1 is a photographic triptych that initiates a body of work preoccupied with the use of flowers in a variety of representational systems and cultural registers. The title of the work (The Flower Thief) reflects the process of collecting actual flowers from city gardens, but also suggests the paradox of taking material out of their contexts (stealing them) and bringing them together into new configurations.

Alban Muja Priştine/Prishtina

“Benim Adım Onların Kentleri” fotoğraf, değişebilir boyutlarda, 2012

“My Name Their City” photograph, dimensions variable, 2012

Kosovalı Arnavutların ulusal kimlik sorunlarının, çoğunluğu 70’ler ve 80’lerde Arnavutluk’ta doğan çocukların isimlendirilmesinde önemli etkilere sahip. Alban Muja’nın seri fotoğrafları Kosovalı Arnavutların ulusal kimlik sorunlarını bireylerin isimleri ile Kosova’daki kentler arasındaki ilişkilerle paranteze alıyor.

The question of national identity for Albanians of Kosovo has played a significant role in the naming of the majority of children born in Albania during the 70’s and the 80’s. The series of photographs by Alban Muja emphasizes the link between the national identities of Albanians of Kosovo and the names of individuals and cities of Kosovo. As a legacy of that period, many people are called after Berat, Milot, Saranda, Gjirokastra, Shkodran, Butrint, Vlora, and so on; a self evident custom in Kosovo, but a rather strange one for the locals of these towns in Albania.

Ani Setyan İstanbul

"Konservasyon" yerleştirme

"Conservation" installation

Mardin mimari yapıları ve o yapılara hayat veren taş işçiliği ile Mezopotamya'nın en görkemli şehirlerinden biri. Pek çok kültürün, farklı dil ve dinin bir arada yaşanmışlığının izlerini gördüğümüz bir coğrafya. Yaşayanların mirasını nesnelerde, taşlarda, binalarda görmek kadar, onları hissetmek, o bölgede ortak bir yaşam sürüldüğünü duyumsamak da bir o kadar önemli olsa gerek...Bunu duyumsayabilmek ve bu duyarlılıkla tarihe bir kez daha bakmak... Saklamak, onarmak, korumaya almak, tamir etmek... Usulca... Saygıyla...

With its architectural structure, and the masonry that gives life to these structures Mardin is one of the most spectacular cities of Mesopotamia. A geography bearing traces of the intermingling of many a culture, language and creed. Apart from observing the reflection of this coexistence in the buildings, on the stones and on other things surrounding us, it is surely equally important to sense the existence of a communal life in this region...To be able to sense this and to be able to view history anew through such a feeling...To safeguard, preserve, protect and to mend...With care...With respect...

Antonio Cosentino İstanbul

"Adliye Otel" teneke, 2014 // "Justice Hotel" tin , 2014

"Merdiven" demir, 2013 // "Stairway" iron, 2013

"Saatleri Geri Alma Enstitüsü" teneke,2013 // "Institute For Rewinding Clocks" tin, 2013

"Melek" teneke, 2013 // "Angelo" tin, 2013

"Basket Potası" demir, 2014 // "Basketball Hoop"tin,2014

Antonio Cosentino bugüne değin kenti ve hafızanın minör arkeolojisini kendine konu edindi. Fotoğraflarında, heykellerinde ve resimlerinde, eşyaların gündelik kullanımlarının ve onların etrafında oluşan küçük siyasetin izlerini sürdü. Özellikle heykellerini periferinin bir tür ready-made'i, hiç tükenmeden yeniden kullanımıyla, yeniden-dönüşümün de sembolü olan zeytin ve peynir turşusu tenekelerinden imal etti, bir anlamda oradaki imgeyi dönüştürerek sürdürmüş oldu.

Antonio Cosentino has to date dedicated himself to the subject of the city and the minor archeology of memory. He has followed the tracks of the daily use of many objects and the minor policies these entail in his photographs, sculptures and paintings. He created his sculptures in particular, from the tin containers used for preserving olives and cheese; items that have become the ready-made of periphery, the symbols of recycling due to their endless forms of usage. In a way he has sustained the image by transforming it.

Aysel Alver Mardin

"Merhamet, Merhamet" heykel, metal konstrüksiyon üzerine kağıt hamuru, kolaj, 70x145x100cm, 2014

"Pity Pity" 2014 sculpture, paper mache over metal construction, collage 70x145x100 cm

Şahmeran figürünün yeniden yorumlandığı bu çalışmada, efsanede bahsi geçen ve aynı zamanda denilebilir ki efsanenin özünü de oluşturan "Buralarda aşklar ölümüdür" ifadesi üzerinde durulmakta ve bu ifadenin bölge nezdinde, toplumsal düzeydeki reel karşılığı irdelenmektedir. Ortadoğu toplumsallığında 'aşk' olgusunun ölümüne oluşu, 'Pieta Pieta' isimli bu çalışmada bölge kadınının yaşadığı trajedi ile ilişkilendirilmektedir.

This work which interprets anew the figure of Şahmeran, places emphasis on the expression "Here we die in the name of love" an expression that forms the essence of the legend itself and dwells on the actual reflection in the region of this expression on a social level. The work entitled 'Pieta Pieta' also creates a link between the concept of 'love' leading to death with the tragedy experienced by the women of the region.

Babak Kazemi Tahran /Tehran

"Şirin ile Ferhat" fotoğraf, 100x70 cm, 2012

"Shirin & Farhad" photograph, 100x70 cm, 2012

Babak Kazemi, âşıkların duygularını özgürce yaşayabilmek için anavatanlarını terk etmek zorunda kalmalarına ilişkin çağdaş mücadeleyi yorumlamak amacıyla 16. Yüzyıla göndermede bulunuyor. Sanatçıya göre hikâye günümüzde zorunlu göç ve göçmenlik olarak bildiğimiz durumun tarihi köklerini ortaya koyuyor.

Babak Kazemi revisits this 16th-century tragedy in order to comment on the contemporary struggle of lovers who must leave their homelands to find the freedom to love. For him, the story reveals the historical roots of what we know today as forced migration and immigration.

Canan Budak Mardin

"Medet " video, 3' 25", 2014

"To Entertain Hope" video, 3' 25", 2014

Sanatçının yaşadığı coğrafyada doğurmayan kadınlar uğursuz olarak isimlendirilerek dışlanma ile karşılaşmaktadır. Ayrıca toplum içerisinde kadının ilahi bir güç tarafından cezalandırıldığı düşünülmekte ve bu cezanın sona erdirilebileceğine inandıkları bir takım ritüeller yapılmaktadır. Bu video performansta bir kadının doğurganlığını yeniden kazanması için ölü bir hayvan cenininden medet umularak yapılan bir ritüel görselleştirilmektedir.

Women who have not given birth to a child, who are barren, inhabiting the region where the artist lives, are considered ill-omened, and are excluded from society. It is also widely believed that these women are being punished by a divine power and certain rituals are performed with the aim of putting an end to such punishment. This video performance visualises a ritual in which aid is sought through a deceased fetus of an animal to regain fertility.

Claire Hooper Londra/London

"NYX"HD video: sanatçının ve Hollybush Gardens izniyle, 2010

"NYX"video HD: 22, courtesy of the artist and Hollybush Gardens, 2010

Gecenin yeraltı krallığında kentli genç Furat kendisini Nyx'in ruh çocuklarıyla karşı karşıya bulur. Onlarla birlikte kendi iç çalkantısını ve İran-Alman kimliğini oluşturan öğeleri keşfeder. Örke, Ceza, Uyku, Ölüm, Düşler ve Dostluk gibi antik Yunan kişiselleştirmeler de Mezopotamya'da köklerini bulurlar.

In the subterranean realm of the Night urban youth Furat finds himself confronted with the spirit children of Nyx. In their company he explores his own inner turmoil and the fragments that make up his Persian German identity. The ancient Greek personifications of Rage, Retribution, Sleep, Death, Dreams and Friendship equally finding their forebears in Mesopotamia.

David Blandy Londra/London

"Atom Çocuğu"HD video:14'07", 2010

"Child of the Atom" video HD: 14'07", 2010

Ailemizde, Hiroşima'daki atom bombası patlamasaydı Japon savaş esiri olan büyükbabamın hayatta kalmayı başaramayacağı yolunda bir efsaneden söz edilir. Dolayısıyla, varlığını 110,000 kişinin ölümüyle sonuçlanan insanlık tarihinin en korkunç olaylarından birine borçlu olduğum söylenebilir.

There is a familial myth that my late Grandfather would not have survived being a Japanese Prisoner of War had the atomic bombing of Hiroshima not occurred. So it could be argued that I owe my existence to one of the most terrifying events of human history and the death of 110,000 people.

Deniz Aktaş Diyarbakır

Buluntu fotoğraflar, değişebilir boyutlarda

Found photos, dimensions variable

Bu arşiv bir dönemin belleği ile toplanan fotoğraflardır. Babasının Diyarbakır Nüfus Müdürlüğü'nde çalıştığı dönemde biriktirdiği bu arşiv, belirli bir dönemdeki bireylerin dokümantasyonunu taşımaktadır. Belge niteliğindeki fotoğraflar Diyarbakır'ın gelecekte kentin dinamiklerini oluşturacak yeni çekirdek aile bireylerinin fotoğraflarıdır.

This archive consists of photographs gathered through memories pertaining to a certain period. It is a documentation of individuals of a period when the artist's father worked at the Diyarbakir Registration Office. These photographs which can be viewed as a document depict members of new family nucleae of the future that will form the dynamics of the city of Diyarbakir.

Dilan Bozyel Diyarbakır

"Şahmeran'ın Ortanca Kızı" video enstalasyon ve fotoğraf

"Shahmeran's Second Child" video installation & photography

Sanatçı, doğu topraklarının iyicil kadın efsanesi Şahmeran'ın izini sürdüğü çalışmasını fotoğraf ve video enstalasyonu ile sergiliyor. Mardin topraklarında gördüğü bir rüya üzerine hazırladığı eserini Mardin'in tarihi sokaklarında ve Şahmeran ustalarının hikayelerini yarattığı atölyelerinde hazırladı.

The artist exhibits her work following the tracks of the benign female legend of Sahmeran, in the form of photography and video installation. She has prepared her work in the historical streets and in the workshops of masters of Sahmeran following a dream she had when in Mardin.

Dilara Akay İstanbul

"ARK170" performans ve enstalasyon, 2014

"ARK170" performance & installation, 2014

Bir Yunan mitolojisi öyküsünden yola çıkarak, kadınların bağımsız varoluşunu güçlendiren bir çalışma ile Mardin'de her gün defalarca hüzünlü sesleri duyulan, belediye çalışanı 45 çöp toplayıcı eşiğin ağır emekçi varoluşuna dikkat çekmek istedim. Bununla birlikte

asıl amacım; zor ve farklı hayat koşullarında yaşayan kadınlarla iletişime girebileceğim bir imkan yaratarak; yalnız olmadıklarını hissedecekleri ve bireyleşme gayretlerini destekleyen, değişim yaratacak sosyal eylemlerin çoğalmasına hep birlikte bir çalışma yaparak katkı sağlamaktı.

Based on a story of Greek mythology, in my work I wanted to empower the autonomous being of women and draw attention to the hard working existence of Mardin Municipality's 45 worker donkeys whose mournful braying can be heard every day repeatedly while they are collecting the garbage. I intended to create an opportunity to communicate with women living difficult and different experiences, and to create a collective work which would make them feel that they are not alone, and support them in their struggle of individualization, as well as to contribute together to the multiplicity of social actions that make a difference.

Eda Gecikmez İstanbul

"Ananeyi Düşünmek" yerleştirme, 2015

"Thinking of Tradition" / "Thinking About Grandmother" installation, 2015

[Ananemin] hikâyesiyle kendiminkinin ve başkalarınıninkinin nasıl iç içe geçtiğini ve sürekli bir oluşum halinde olduğunu fark etmeye başladım. Hayat ve onun anlam boşluğunda dolanan tüm kavramlar gibi, bize miras kalan mitolojiler de yıkılıp yeniden oluşuyor, ya da dönüşüme uğruyorlar ve onları tüm saflığıyla kesip dikilmiş bir seccadeden okuyabilmek son derece büyüleyici. Uçan sihirli halı gibi, bu seccadeler bizi bir anda evrensel olana uçurup, ani bir manevrayla köyde okuma yazma bilmeyen bir kadının hayat hikâyesi ile buluşturuyor.

I became aware of the fact that the story of my grandmother intertwined with mine and that of others and that it was in a continuous state of formation. Just like life itself, and all the concepts revolving around the void of its meaning, even the mythologies that we have inherited are collapsing to be created anew, or they are undergoing transformation and it is mesmerizing to be able to read them from a prayer mat that has been cut to size and sewn in pureness. Just like a flying carpet, these prayer mats fly us, in one and the same stride, towards what is universal and with one swift maneuver bring us down to be acquainted with the life story of an illiterate village woman.

Elena Bajo Madrid

"Bir İnsanın Başında Yatan Kişi (Sorgulayıcı)" yerleştirme, kireçtaşı, 2014

"The One Who Lies at a Person's Head (The Questioner)" installation, lime stone, 2014

Kişinin başucunda yatan (Sorgulayıcı), kültür boşluklarının tarihsel sürecinin keşfine çıkan bir yerleştirmedir. Bajo'nun eseri tarihi nesneleri ve sanat yapıtlarını alıntılama yoluyla sezgisel bir biçimde izlerken çoklu disiplinlerle siyasi, kültürel ve ekonomik bağlantı kuruyor. Dijital kaynaklardan ve analog tarihi nesne arşivlerinden görüntüleri ve bilgi depolama sistemlerini analiz ediyor. Bu yeni eserinde dünyanın tükenişinin bir anı üzerine odaklanıyor.

The One who lies at a person's head (The Questioner) is an installation exploring historical processes of cultural voids. Bajo's work references historic objects and artifacts to trace in an intuitive way connecting across multiple disciplines, political, cultural and economic element over time and analyzes imagery from digital sources and analogue historical archives of objects and systems of information storage. In this new work, she focuses on a moment of world's exhaustion.

Erick Beltrán Ciudad de México

Müdahale

Intervention

Kent'e dair okumalar, hayal edilen, önceden varolan, ısrarlı uydurulan(yaratılan) farklı fikirlerle bağlantılar.

Readings of the city, connexions to different imagined ideas, pre-existent, persistent, invented.

Ethem Erkan // Gabi Yerli // Metin Ezilmez

Mardin çeşitli objeler biriktirme arzusunu, sanatkarlığı ve öyküleri içerisinde taşıyor. Objeler, fotoğraflar vs birikmişken dükkanlarda veya belirli özel yaşam alanlarında, karşınıza ansızın kentin belirli dönemeçlerinde, kendi bağlamına sahip müzeler çıkabilir. Aynı zamanda sohbetlerde açığa çıkan "sözlü tarih müzelerini" de unutmamalı. Birer hafıza müzesi ya da hayaller müzesi eşyaların yanyanalığında cisimleşirken (yerleştirme) ve yaşamlar temsil (performans) edilebiliyor.

Mardin bears in its bosom the desire to collect objects, craftsmanship and stories. The objects, photographs, etc. may accumulate in shops or in certain private spaces, but may also appear before your eyes when least expected in any number of street corners in the form of museums in their own right. One must also not forget the "verbal history museums". While museums of memory or of dreams may take form when placed side by side (installation), lives may likewise be represented (performance).

Evrım Kavcar Mardin

"Dikkat Boşluk Var" enstalasyon ve fotoğraf serisi

"Beware of the Pit" installation and photograph series

"Dikkat boşluk var", ismini Mardin Yenişehir'de dev bir inşaat boşluğu önünde karşılaşılan bir inşaat ikaz levhası üzerinde yer alan ibareden alır. İnşaatın önünden geçenlerin boşluğa düşmemesi için yerleştirilen bu uyarı, bireysel düzeyde yankı bulan bir boşluk hissinden, toplumsal, tarihsel, politik, ekonomik, kültürel, sanatsal ve mimari boyutta türlü "boşluk"lara tekabül eder.

"Beware of the pit" takes its name from the phrase that can be read on a signboard placed before a construction site in Mardin's Yenisehir district, cautioning passers-by against a gigantic pit. Apart from its functions as a caution finding reflection on a feeling of emptiness on a personal level, it also corresponds to various forms of "emptiness" in social, historical, political, economic, cultural, artistic and architectural scale.

Fani Zguro Tiran/Tirana

"Ateş Böcekleri" video, 5'.11", 2010

"Fireflies" video, 5'.11", 2010

"Ateş böcekleri" kavram olarak Bogota-Medellin arasındaki bir yolculuğum sırasında uzun yıllardan bu yana ilk kez gördüğüm ateş böceklerine dayanıyor. Bu yüzden onların uçuşlarını basitçe filme alarak bir video yapmaya karar verdim. Ancak etrafımda hiç ateş böceği bulamadığımdan curry kullandım. Curry'i bir camın üzerinde kavurursanız ateş böceklerinin ışıklarını yakıp söndürmelerine benzer bir etki yaratmış olursunuz.

“Fireflies” takes the concept from a road trip Bogota-Medellin, where after many years I saw fireflies. So I decided to make a video by simply filming them. But I couldn’t find any fireflies so I used curry. If you fry curry on a pane you create the same fireflies’ effect when they switch on and off their lamps.

Fırat Engin Ankara

“Tüm çiçekleri kopartabilirler ama yine de baharın gelmesini asla engelleyemezler”
yerleştirme

“They can pick all the flowers but they will still not be able to prevent the arrival of Spring”
installation

Bienalin Mardin gibi “sosyo-kültürel olarak” güçlü bir coğrafyada düzenleniyor olması ister istemez Mardin’in değerlerini de (sosyo-kültürel yapı, estetik, mimari ve tarihi özellikler) bienalin odağı haline getiriyor. Bu özellikleri açığa vuracak hamleler kuşkusuz önemli. Ancak diğer yandan, bu değerlerin iktidar / Rant ilişkisine dayalı bir “karşı kültür” tahribatı ile karşı karşıya kaldığı da görülmekte. Ben bienali bu eleştirel bakış açısı üzerinden okumaya ve Bienalde yer alacak çalışmamın bu karşıt ilişki üzerinden ele alınması gerektiğine karar verdim.

The fact that the Biennial is being held in a “socio-culturally” powerful geography such as Mardin, inevitably renders the assets of Mardin (socio-cultural structure, aesthetics, architecture and historical values) the focal point of the biennial. The strides that will place in evidence these values are undoubtedly of great significance. However, it can also be observed that these values are also confronted with a “counter culture” degradation based on Power/Unearned Income relationship. I have decided to read the biennial through such a critical point of view and stipulate that my work at the Biennial be taken into consideration within the framework of this counter relationship.

Hakan Kırdar İzmir

“Rızık” yerleştirme

“Daily Bread” installation

Çalışma özellikle beslenme kültürü ile ilgili ve başlığını İslam dinine özgü bir referansa sahip “Rızık” kelimesinden alıyor. Sanatçı, bu kapsamlı yerleştirme ile bölgede yüzyıllardır süren siyasi çatışma ve şiddetin altında yatan ekonomik nedenleri inanç sistemleri üzerinden tartışmaya açmayı öneriyor. Açlığın giderilmesi, beslenme ihtiyacının karşılanması ve paylaşımın -paradoksal gibi görünse de- barışı tesis edebilecek ortaklaştırıcı ve birleştirici yanlarını vurgulamaya çalışıyor.

The work that dwells particularly on the culture of nutrition derives its title from the word “Rızık” (daily bread) a reference pertaining to Islam. With this comprehensive installation, the artist is suggesting to debate the economic factors lying behind the centuries old political conflicts and violence in the region through systems of belief. He tries to emphasize that the collectivist and unifying aspects of the elimination of hunger, the ability to meet requirements as well as that of sharing may –though it might seem paradoxical– be instrumental in brokering peace.

Haris Epaminonda Lefkoşe/Nicosia

“Kayıtlar V” dijital ortama aktarılmış süper 8 film, 10’19” (loop), sessiz, 2010

“Chronicles V” super-8 film transferred to digital, 10’19” (loop), silent, 2010

Iratxe Jaio & Klaas Van Gorkum Markina-Xemein

“Buradayız” yerleştirme video: 53’59”, 2004

“We are here” installation, video: 53’59”, 2004

Ekteki video, komünist partisinin iki genç üyesinin gözünden haberin kamuoyuna farklı sunum biçimleriyle ilgili yorumlarını yansıtıyor. Gençler kendileriyle röportaj yapan yabancı gazeteciye sayfalarını çevirdikleri her gazetenin siyasi eğilimini de İngilizce olarak aktarıyorlar. Böylece, zamanın Türkiye’indeki medyanın ana hatlarını da çizmiş oluyorlar.

The accompanying video provides a commentary on the different ways the news was presented to the public, through the eyes of two young members of the communist party. They address the foreign interviewer in English as they flip through the pages, describing the political inclinations of each newspaper, thus sketching an outline of the media landscape in Turkey at that time.

Işıl Eğrikavuk -Jozef Erçevik Amado İstanbul

“Her Türlü Mit Özenle Yazılır” performans

“All Kinds Of Myths Will Be Written With Care” performance

Emin olunuz yarınlar bugünden çok daha iyi olacaktır.
Sisifus kocaman bir kayayı yuvarlaya yuvarlaya bir tepeye çıkaracaktır.
Hazır mıyız?

Ama her seferinde kaya tam zirveye çıkmışken aşağıya yuvarlanacak
ve o yine kayayı tepeye çıkarmak zorunda kalacaktır.

Şimdi dinlediğim tüm şarkılarda, bana her şey miti hatırlatıyor.

imza: hakan fidan.

şaka şaka: imza ışıl-jozef

Rest assured that tomorrows will definitely be much better than today. Sisyphus will manage to roll the immense boulder up the hill.

Are we ready?

However, each time he reaches the peak, the boulder will roll down-hill, and he will once again be compelled to repeat this action.

Now, every song I listen to reminds me of this myth.

Signed: Hakan Fidan

Just joking; signed Isil-Jozef

İbrahim Ayhan Mardin

“Kürsü” yerleştirme, 2015 // “Kürsü” installation, 2015

“Dile Benden ne Dilersen” yerleştirme, 2015 // “Your Wish is My Command” installation, 2015

“Kürsü” eski dönemlerde insanların bir araya gelmesini, sohbet etmesini, eğlenmesini ve de farklı bir dayanışma kültürünün ortaya çıkmasını sağlayan sosyal kültür aracı olmuştur. Kürsünün diğer bir önemi müzikli eğlenceler, halk hikayeleri anlatımları gibi kültür hayatımızda önemli yeri olan mitolojik konuların işlenmesine ve günümüze kadar gelmesine katkıda bulunmasıdır.

In the old days, “Kürsü” (a kind of heating device) had become a socio-cultural means for bringing people together for long chats, for entertainment. A different form of solidarity was established around this device. Another important aspect of “Kürsü” was its contribution in passing down to our generation folkloric stories told around it while listening to music, or myths pertaining to our cultural lives.

“Dile benden ne dilerse” “Çeşitli renklere sahip bezlere yazılı dualar rüzgarlar vasıtasıyla tüm evrene ulaşabiliyorlar. İşte bu yüzden istekleri ağaçların ruhlarına fısıldarsak, ağaçların da bunu evrene taşıdığına inanılırdı. Bu yüzden dilekler tutulur, enerji ağaca aktarılır. Fiziksel bağlama işlemi aynı zamanda ruhsal enerjiyi bağlamak için de kullanılır. Enerji yüklenmiş bez ağaca bağlandığında enerji ağaca aktarılır ve ağacın bunu evrene taşıması beklenir. Çünkü o kökleri ile yere bağlıdır, dalları ile göğe uzanır. Hayattır ağaç. Hem yaşayan, hem doğuran ve de ölebilen.

“Your wish is my command”, prayers written on myriads of colours of fabric reach the entire universe aided by the wind. It was believed that if we were to whisper our wishes to the soul of the trees, the trees in turn would carry them to the universe. This was why people made wishes and by doing so energy would be transferred to the tree. The physical act of binding was at the same time used in binding the soul. Once the energy laden fabric was tied to the tree, it in turn was expected to carry it to the universe. The reason being that the tree was bound to the ground with its roots, but its branches were reaching out to the sky. The tree is life itself. It lives, reproduces and dies.

Iman Issa Kahire/Cairo

“Yer Açmak” tek kanallı video 5’09”, 2007

“Making Place” 2007, single-channel video 5’09”

“Mekanlar Yaratmak” bir insan figürünün ön planda olduğu, kimlik özelliklerinden yoksun yerleri resmektedir. Bu varlık, onu çevreleyen mimarının kendinden geçmiş ve resmi değerleriyle yüzleşecek hareketlerde bulunmaktadır. Bu hareketlerin yüzeyliliği kentsel çevrenin görünürdeki sürekliliği ile diyalog halindedir, oysa yalnızca yapıların çürümüşlüğüne ya da belli ölçüde faniliğini açığa çıkarıyor da olabilir. Kullanılan nesneler ve figürün hareketleri sanki kenti daimi olarak dönüştürmekte ve izleyici tarafından kucaklanacak prizmatik bir bakış sahnelemektedirler.

“Making Places”, portrays locations empty of identifying features where a human figure appears in the foreground. This presence performs active gestures which confront with the ecstatic and formal qualities of the surrounding architectures. The ephemerality of the actions dialogues with the seeming perpetuity of the urban landscape whereas it might only reveal the decay of the constructions or a certain forthcoming caducity. The objects used and gestures of the figure seem to repetitively transform the city and bring to the scene a prismatic view to be embraced by the viewer.

Isabel Rocamora Barselona/Barcelona

“Sürgün Ufku” çift kanallı video, 21’00”, 2007

“Horizon of Exile” dual channel video 21’00”, 2007

“Sürgün Ufku” sürgün yolculuğunda kadın kimliğinin sorunları üzerinde duran hareketli bir imgedir. Iraklı sürgünlerin seslerinin tanıklığı ile vurgulanan sinematik bir çerçevede zamansız çöl manzaralarında ilerleyen iki kadının yolculuğunu izliyor. Kendisini gerçek ile performatif arasına yerleştiren ‘Ufuk’ koreografik hareketlerle kadın halinin üzerine yansıyor; özeleştirir, aidiyet ve yok etme.

“Horizon of Exile” is a moving image work which considers issues of female identity in the journey of exile. Within a cinematic framework punctuated by voice testimonies of Iraqi exiles, the piece follows the journey of two women across timeless desert scopes. Positioning itself between the real and the performative ‘Horizon’ employs choreographed gesture to reflect on the female condition; self- image, belonging and effacement.

Juan Del Gado Londra/London

"Vücutsuz Oklar?" tek kanallı video 12', 2003

"Arrows Without Bodies?" single-channel video 12', 2003

Sinemada film izlerken pasif kalmalarının aksine burada izleyiciler bu projeksiyon karşısında fiziksel katılımda bulunmak durumunda kalacaklar. Bu eserin en önemli yanı mekanın harekete geçirilmesi ve izleyici ile sanat eseri arasındaki simbiyotik karşılaşmadan doğan anlamın ortaya çıkmasıdır.

Mekan içinde yürüdükçe yerlere serpiştirilmiş yüzü aşkın ayakkabıyla karşılaşırız. Bunlar geriye kalan tek [fiziksel] kalıntılardır. Bu noktada, ayakkabılar bizi [mevcut olmayan] vücutlarla angaje olmamızı sağlayan metaforik bir anlam yüklenirler. Bize mevcut olmayan varlıklara bağlanmamız için fırsat tanırırlar.

Unlike the audience of a cinema that remains passive while watching the film, people here that are confronted with this projection must become physically involved. The important aspects of this work are the activation of the space and the way in which meaning results from the symbiotic encounter between the viewer and the artwork.

As we walk through the space, we are faced with up to hundred shoes that are scattered on the floor. They are the only [physical] remains left. At this point, the shoes assume a metaphorical significance that engages us with those [absent] bodies. They would give us the chance to attach ourselves to that missing presence.

Khaled Hafez Kahire/Cairo

"Başkanlar ve Süper Kahramanlar Üzerine" video, 3'.36", 2009

"On Presidents and Superheroes" video, 3'.36", 2009

"Başkanlar ve Süper Kahramanlar Üzerine" (2009) adlı videosunda Khaled Hafez, 1967'de başkan Nasser'in halka hitaben yaptığı bir konuşmayı müzikal animasyon olarak görselleştiriyor. Videoda Mısır'ın geleneksel papirüs resimlerinde gördüğümüz askerler, kasları gelişmiş modern maço erkekler olarak geçmişten günümüze uzanan bir yolculuğa çıkıyorlar.

In his video entitled "On Presidents and Superheroes" (2009) Khaled Hafez projects an animated musical version of President Nasser's public speech delivered in 1967. The video portrays soldriers depicted in traditional papyrus drawings as muscular, macho, modern men setting out on a journey from the past to the present.

Krassimir Terziev Sofya/Sofia

"Herkes Bilir" HD video'ya aktarılmış slayt gösterisi, 5'46", PAL, 1080 p., 2014

"Everybody Knows" slide show transferred to HD video, 5'46", PAL, 1080 p., 2014

"Herkes Bilir" içinde antik yazıtlardan alıntıyı andıran, sağduyulu bir bilgeliği içeren bu cümleyi barındırıyor: "Ölüm kimseyi beklemez ve kimse bugüne dek ölümden kaçabilmiş değildir."

Bu cümle günümüzde Mardin ve civarında konuşulan dillere çevrilmiştir: Arapça, Aramice, Ermenice, Farsça, Yunanca, Kürtçe, Türkçe ve İngilizce, ancak her dilde "Ölüm" sözcüğü diğer dillerden birindeki kullanımıyla yazılmıştır. Başka bir deyişle, "Ölüm" daima bir yabancı dildedir.

“Everybody Knows” involves a sentence containing a common sense wisdom that sounds like a quote from ancient scripts: “Death waits for no one, and no one has ever escaped from it”.

The sentence is translated in the languages spoken at present in the area of the city of Mardin: Arabic, Aramaic, Armenian, Farsi, Greek, Kurdish, Turkish, and in English, but in each language the word “Death” appears in one of the other languages. Or otherwise, “Death” is always in a foreign language.

Lena Von Lapschina Viyana/Vienna

“İşaretler ve Diyaloglar” mekana özel çalışma

“Waymarks & Dialogues” site-specific work

Mekana özgü çalışmasıyla Lena Lapschina Mardin’i Alpler bölgesindekileri andıran işaretlemelerle kaplıyor. Bu işaretlenen patikada ilerleyenler sürmekte olan diyaloglardan kopuk kopuk parçalarla karşılaşabiliyorlar: şehir merkezindeki sokakların iki yanından kişilerin bağırarak diğer taraftakilere aktardıkları ve sanatçının şehirde kaldığı sürede kaydettiği bu diyaloglar kimi zaman sofistike ya da kaba, şaşırtıcı ya da donuk, kimi zaman siyasi ya da dini içerikli, mutluluk ya da mutsuzluğu ifade edebiliyor.

In her site-specific work, Lena Lapschina covers the city of Mardin with waymarks reminiscent of Alpine territory. Followers of this footpath are confronted with snippets of overheard conversations: dialogues – sophisticated and crude, astonishing and dull, with religious or political, happy or unhappy connotations – shouted from opposing sides of downtown streets, which the artist recorded during her stay in the city.

16

Mehtap Baydu Frankfurt

“Yağmur Geliyor!” performans // “Rain is coming!” performance

“Osman” dijital fotoğraf, 120x90, 2010 // “Osman” digital photography, 120x90, 2010

“Osman” adını verdiğim bu kurgu karakter, Orta Avrupa’ya 60lı yıllarda çalışmak için gelen ve orada misafir işçi olarak adlandırılan ilk jenerasyonu temsil ediyor. Dönemin siyah-beyaz fotoğraflarından kendine ait klişelerle birlikte çekip çıkardığım kurmaca bir karakter. Osman’ı bu fotoğraflarda hemcinsleriyle birlikte yaşadığı işçi barınakları ve işi arasına sıkıştırılmış yaşamı ve dar sosyal çevresiyle görüyoruz.

This fictional character that I named “Osman” represents the first generation of guest workers who arrived in Central Europe in the 60s seeking new job opportunities. My creation of this fictional character involved the use of black and white photographs of that period along with other personal clichés. In these photographs we see Osman in the barracks where he lives with fellow companions and witness his life limited to the workers quarters and his work place, as well as his narrow social circle.

Yağmur geliyor!

İnsanın önünde eğilmeyen tavus yaşadığı bütün coğrafyalarda kutsaldır ve saygı görür. Ana vatani Hindistan’ın ve bütün ‘Eski Dünya’nın kutsal kuşudur. Mevlana’nın gençlik yıllarında karşılaştığı ve her fırsatta methettiği İranlı tasavvufçu şair Attar, kıtlık ve tavus kuşu adlı hikayesinde kıtlığa düşen halkın yağmur duası için tavus kuşunun kapısına gittiğini anlatır. Bu bir raslantı değildir elbette; tavus bulunduğu pek çok yerde yağmurun habercisi olarak bilinir. Hindistan ve çevresinde mevsimlik yağmurların hayat kaynağı odur ve anlatılana göre tavusun ‘minh-ao, minh-ao’ sesi “yağmur geliyor!, yağmur geliyor!” anlamına

gelmektedir. Bu topraklarda kuruyan kanı yıkayacak ve yeniden başlamaya yetecek bereketi getirecek güzel bir yağmurun yağması dileğiyle.

Rain is coming !

The peacock that does not bow before humans is considered sacred in its habitat throughout the world, and is respected. This is especially true for its native land India and throughout the 'Ancient World'. Iranian mystic poet Attar, whom Mevlana met when he was young, and whom he has revered at every occasion, in his book entitled "Famine and the Peacock", writes that people who were desperate for rainfall had 'knocked on the peacock's door' for help. This not a mere coincidence; the peacock is known in many of its habitats as the animal heralding rain. It is the source of life in India and its environs of the monsoon rains, and according to legend its cry "minh-ao, minh-ao" means "the rain is coming, the rain is coming!".

With the hope that abundant rain will fall in these lands that will wash away the blood that has dried up, that will revive everything and will reestablish prosperity.

Melih Apa Mersin

"Söz Havuzu (Hayyam)"(40x) 300x14x1.8 cm. boyalı mdf, 2004

"Talk Pool (Hayyam)" (40x) 300x14x1.8cm. painted mdf, 2004

Sanat bir sorgulama aracı olarak kullanılabilir. Bu da önce bizzat kendisinin sorgulanabilirliğini gerektirir. Sanatın kendisinin sorgulanabilirliği, ona 'dışsal' olan araçlarla mümkün olabilecektir. 'Yazı', bir dışsallık abidesidir....Güncel sanat etkinliği: kolektif duygulanımsal emek biçimleri ve bunların enstrümanları ile kapitalizmin kendi yıkım sürecinin kayıtlarının tutulduğu faaliyetlerin genel adı.

Art can be used as means of questioning. But this requires that art itself be the first to be questioned. The way to question art itself would be possible through 'external' means. 'Writing' can be defined as a monument of externalness... Contemporary art activity: general definition of collective forms of affective labour activities and their instruments and the registration of the process of destruction of capitalism itself.

Mesut Alp Mardin

"39" performans

"39" performance

"39" isimli performansımda Anadolu'da varlığı bile resmen bilinmeyen bir halkın üyeleri ile - ki onlar kendilerine DOM diyor- bir mitolojiyi Kürtçe- Türkçe icra edeceğim. Bunu yaparken Dom halkına mensup arkadaşım en eski enstrümanlardan biri olan ribab ile bana eşlik edecek ve bazı yerlerde o anlatacak. Sizinle son bir kaç bin yıldır resmen kaybolmuş bir mitos anlatımı deneyimi yaşayacağız. Onun bitiminde biraz 40 kutsal sayısını ve 39'u anlatacağım ve herkesi bir yere davet edeceğim. Bakalım...

In my performance entitled "39" I will enact in both Kurdish and Turkish, a mythology through members of a people in Anatolia -calling themselves DOM, whose existence is not even officially acknowledged. In this performance, my friend, a member of the Dom people, will accompany me with 'ribab' one of the most ancient instruments, and he will step in to narrate parts of the myth. We shall be experiencing with the visitors the narration of a myth that has been extinct for several millennia. At the end of this narration I shall be dwelling on the holy number '40' as well as '39' and will invite everyone to a certain place. Let's see what happens...

Miquel García Barselona/Barcelona

“Bayraklar” fotoğraf ve bayrak ,2015 (Mesut Alp işbirliğiyle)

“Flags” photographs and flag, 2015 (in collaboration with Mesut Alp)

Bayraklar, yakın tarihimiz içinde bayrakların rolünü inceleyen bir projedir. Sanatçı, askerlerin bir zafer işareti olarak bayrağı yerleştirmeleri ya da göndere çekmelerini gösteren bazı savaş sahnelerinden görüntüler kullanmakta, ancak bayrağın kendisini görüntüden silmektedir. Bu görüntüler demeti sergi mekanının girişinde bulunan Mardin semaların bayrağı ile birlikte sunulmaktadır.

Flags is a project which analyses the role of Flags in our recent history. The artist chooses some relevant images of wars where soldiers are placing and hoisting flags as symbol of war triumph and he erases the flag itself. This compendium of images is combined with a flag of the Mardin sky located at the entrance of the exhibition space.

Mike Berg İstanbul

“MikeMardin” 300x135x135cm, saç metal, 2014

“MikeMardin” 300x135x135 cm, steel metal, 2014

Amerika'dan arkadaşlarımla mesajlaşmalarım sırasında Küfi Selçuk metinlerine de yer vermem yolundaki önerilerini harika bir fikir olarak gördüm; Mardin'in Selçuklu mirasıyla bağlantısına değinmek hoşuma gitti. Ama, aynı zamanda sadece bana ait bir şeyler de olsun istiyordum; kendi DNA'm ile Mardin'inkinin zarif bir karışımı. Öğeleri basit, ancak kompozisyonu zengin olan bir desen üzerinde çalışıyordum. Sonunda, biri Küfi, diğeri kendi özel dilimde olan iki ayrı kare yapıp bunları heykelimin yüzeyine ilıstirmeye karar verdim.

Messaging from America with my friends, their suggestion that I incorporate some Kufic Selçuk text sounded brilliant to me, I liked the connection to Mardin's Seljuki legacy. But I also wanted something that was mine alone, a kind combining of my DNA with Mardin's. I had been working on a drawing simple in its elements but rich in its composition. I decided that I would make one Kufic square and one square in my own private language and attach them to the surface of the sculpture.

Murat Akagündüz İstanbul

“Akıntı” video, 7’

“Current” video, 7’

Akagündüz'ün bu çalışması ‘yansıma’ üzerinedir.

Çağırıştırdığı tüm anlamlarıyla ‘Ay’ ışıık kaynağı ve Dünya yansıtır...

Gece fikrin mekanıdır!

Çalışma; dolunay'ın beş günlük bir evresinde, Fırat nehri üzerinde beş ayrı baraj gölünde gerçekleştirilir.

İzlenen video; çekim sırasıyla kuzeyden güneye barajlardaki ay yansımalarının tek bir kadrada kompoze edilmiş halidir.

Şema da çekim noktaları sırasıyla gösterilir.

This work by Akagunduz dwells on ‘reflection’.

In all its connotations, the ‘Moon’ is the source of light and the Earth is the reflector...

The Night is the venue of the idea!

The work is materialised in five days, at five different reservoirs on the Euphrates River, during the five-day long cycle of the Full Moon.

The video: the composition in a single frame of the reflections on the reservoirs of the Moon in the order of shooting, respectively from the North to the South.
The chart shows the respective shooting points.

Murat Germen İstanbul

“Emanetler / İhanetler”

10 adet 250 cm uzunluğunda fotografik baskı + kalem, kağıt, nesneler veya benzeri çeşitli araçlarla izleyici tarafından yapılması beklenen katkılar. Bu yerleştirme sergileme sırasında dönüşmesi beklenen dinamik bir iş bütünüdür, 2014

“Relics / Treasures”

ten photographic prints of 250 cm length + expected contributions from the audience using pencil, paper, objects and various similar tools. This is a dynamic work entity, subject to changes during the exhibition process, 2014

Bu eser bütünü doğa ve insan arasındaki anlamsız gerilim üzerinden emanet/ihanet kavramlarına odaklanıyor ve izleyicilerin etkileşimli bir şekilde kendi emanet/ihanetlerini eserlerin asılı olduğu duvarlara yazı ya da nesne olarak ilâştirmelerini öneriyor, umuyor.

This work focuses on the concepts of entrusting/betraying through senseless tension existing between man and nature and suggests and hopes that the viewers attach on the walls where the works are hung, writings or objects representing their own entrustings/betrays, this as means of interaction.

Mürüvvet Türkyılmaz İstanbul

19

“varla yok arasında” // “between existence and non-existence” 2015

“şeffaf çadır”, enstalasyon, 290x374, şeffaf branda üzerine kalıcı kalemle yazı-çizim, vantuz, poşetler içinde seçilmiş nesneler, 2013

“transparent tent”, installation, 290x374, script-drawing on transparent canvas by permanent pen, the selected objects in the pochettes, 2013

“toplayıcı araba”, performatif iş, altın rengine boyalı bebek arabası, video kamera, 2013

“collector car”
performative work, the baby stroller painted with gold color, 2013

bu işler, süreçten beslenen ve süreç boyunca dönüşebilen işlerdir. // these works are fed from process and they can be transformed through process.

İstanbul’da, Depo’da gerçekleştirdiğim kişisel sergim için ürettiğim, taşınabilen fakat kişisel ve kolektif deneyimlere açık, katmanlaşmaya, diyalog kurmaya niyetlenen iki işle gelmeyi tercih ettim. “şeffaf çadır” ve “toplayıcı araba”... Fakat bu sefer, “şeffaf çadır” çocuklarla birlikte deneyimlediğimiz, her günü fotoğraf ile kaydedilen oyunsu bir işle kendini daha farklı bir mekana dönüştürüyor.

I chose to participate with two of my works that I had created for my solo show at Depo, in İstanbul. They are portable, but at the same time are open to personal and collective experiences, can be stratified and are willing to enter into a dialogue. “Transparent tent” and “Collecting car”... But this time, “Transparent tent” transforms itself, in a different space, to a more playful event to be experienced with children and can be registered by being photographed each day.

Nadi Güler Bodrum

"Yoksa Gelenek, Yok Gelecek" standart sekiz köşe kasketin yeniden üretimi, 2014

"No Tradition, No Future" the production anew of the standard octagonal hat, 2014

Kasket gibi gündelik yaşamın parçası bir nesneyi, bir 'ready made' mişçesine yeniden tanımlamak. Aslında kasket, bildiğimiz eski kasket ama bizim ona bakışımız, ele alış biçimimiz farklı. Bir tarafıyla da, ustaların gelenekten edindiği "deneyim bilgisi" ile akademik bilginin/çağdaş sanatın karşılaştırılmasıdır. Çağdaş sanatın karşısına, doğal bilgiyi, zanaatı bir alternatif olarak koyabilmektir. Yaşamın içindeki bilgiyi, akademik yöntemlerle aktarılabilir hale getirmektir.

To be able to define an every-day object such as the cap to something ready-made. The cap is the hat that is common to everyone, but it differs from our point of view, the way we like to deal with it. In a way, it is also a comparison between the "know-how" of the masters manufacturing them and of academic knowledge/contemporary art. To be able to place natural knowledge, craftsmanship as an alternative against contemporary art. To portray knowledge from life itself through academic methods.

Necla Rüzgar Ankara

"Mücevherler" taş ve yağlı boya, muhtelif ölçülerde, 2013

"Jewels" stone and oil paint, dimensions variable, 2013

Taş ile mücevher arasındaki ilgiyi çağrıştıran figürlerden biri elmas ise diğeri fosil olsa gerek. Her ikisi, belki de aynı nedenlerle ama farklı bağlamlarda değerli. "Mücevherler", konumları itibarıyla sanki her ikisini eşzamanlı olarak çağrıştırıyor. Buradaki işler, hem mücevher (elmas) imgesini temsil ediyor hem de, fosil figürüne işaret eden bir imgeyi dile getiriyor: Taşlar, sanki çok eski bir zamanda yaşamış bir canlının bedeninden bir parçanın fosilleşmiş mücevher görünümü gibi...

If one of the figures that recall the tie between stone and gem is diamond, then the other is surely fossil. They are perhaps both equally valuable for the same reasons, but in a different context. It seems as though, due to their position, "gems/jewels" simultaneously recall both. The works here represent both the image of a "gem/jewel" (diamond) while at the same time referring to an image indicating a fossil: Stones resemble a fossilized gem of the body part of a person who lived a very long time ago.

Nezir Akkul Diyarbakır

"Newroz" tuval üzerine yağlıboya, 255x525

"Newroz" oil on canvas, 255x525

"Newroz" adındaki anıtsal resim, baharın gelişini müjdeleyen yeni gün bayramını çokça ezilip örselenmiş bir kentin varoşlarında yaşayan çocukların oyun dünyası üzerinden çözümlemeye çalışıyor. Bir farkla ki burada 'oyun', newroz söylencesinin karşıtlıkları temelinde şekilleniyor ve tekinsiz bir atmosferde gerilimin her bir çocuğun beden ve hücrelerinde hissedildiği farklı bir insan gerçekliğine vurgu yapıyor.

This monumental painting entitled "Newroz" aims at deciphering the celebration of the day heralding the arrival of Spring through the play world of children living in the suburbs of a city that has been effaced and has experienced extensive suffering. The only difference being that here 'play' takes shape in a context contrasting the legend of Newroz, placing emphasis on a different human reality in which every child feels in his/her body and soul the tension of an uncanny atmosphere.

Nooshin Farhid Londra/London

"Sınır Çizgisi" tek kanallı video, 6'30", 2007

"Borderline" single-channel video, 6'30", 2007

Her ne kadar bu video 2007'de gerçekleştirilmişse de, gene de, milliyetçilik, mezhep çatışmaları ve göç ile ilgili endişeleri de içeren siyasi huzursuzluklara neden olan dünya çapındaki halkları etkileyen ekonomik krizin meydana gelmesiyle ilintilidir.

Although the video was made in 2007, it has become more pertinent with the advent of the economic crisis that effected people worldwide and it could be said influenced political unrest including the rise of nationalism, sectarian conflicts and concerns about migration.

Oriol Vilanova Barselona/Barcelona

"Nedeni Bu İdi" yerleştirme, Mardin içine yerleştirilmiş dürbünler, 2014

"That Was The Reason" installation, binoculars located in public terraces around Mardin, 2014

"Kente yeni bir bakış açısı; gördüklerimiz ve görmediklerimiz. Bölgenin üzerinde uzun geçmişinin ağırlığı ve Suriye sınırına olan yakınlığı sanatçıyı felç etmektedir. Sanatçı savaşmak istemiyor, o sadece mekan, kent ve zaman ile bir diyalog kurmayı arzuluyor."

"A new way of seeing the city, what we see and what is not there. The weight of the long history of the area and its proximity to the border with Syria, paralyzes the artist. He does not want to fight he is interested in establishing a dialogue with the space, the city and the time."

Özlem Günyol & Mustafa Kunt Frankfurt

"Sınırdı", yarı mat fotoğraf kağıdı üzerine ink-jet baskı; ipek kumaş üzerine ipek dokuma, 120x160 cm Vitrin: 90 cm x 225 cm x 85 cm, 2014-2015

"On the Fringe", ink-jet print on semigloss photo paper; silk weaving on silk fabric, 120x160 cm Vitrine: 90 cm x 225 cm x 85 cm, 2014-2015

"Ölü Hayvanat Bahçesi", ses enstelasyonu, loop, 2012

"Dead Zoo" sound installation, loop, 2012

Dead Zoo (Ölü Hayvanat Bahçesi) projesi, yüzyıllardan beri askeri amaçlarla iletişim, taşıma, casusluk, patlayıcı tespit etme ve hatta silah olarak kullanılan hayvanların sesleriyle kurgulanan bir orman atmosferi yaratır.

Sınırdı işi, Nusaybin yakınlarında bulunan ve 90'larda boşaltılmış bir köyün belleğine vurgu yapar. Proje, uzun zaman boş kalan köy evlerinin yüzeylerinden dijital tarama tekniğiyle toplanan örnekler ve evlerden birinin penceresinin pervazında bir kalıntı olarak bulunan perde parçasınının çok kere büyütülmüş dokumasından oluşmaktadır.

The Dead Zoo Project creates an atmosphere pertaining to a jungle set up with the sounds of animals that for centuries have been used for military purposes in communication, transportation, spying, in explosives and even as weapons...

The work On the Fringe emphasizes the memory of a village near Nusaybin, which was evacuated in 90's. This project consists of collected scan samples from the facades of the houses that have been left empty for a long time and the magnified weaving of a piece of curtain remaining from the window frame of one of those houses.

Pedro Torres Glória de Dourados

"Altın Dal" yerleştirme, halı, kitap, taş, fosforlu tüp, 2014

"The Golden Bough" installation with carpet, book, rock, fluorescent tube, 2014

"Altın Dal" mitolojiyi kendi tanımı çerçevesinde ele alıyor. Yunancada Mythos, 'nutuk, konuşma' anlamına gelir, dolayısıyla mitoloji bir nutuk ya da belli bir konuşmanın, hatta bir anlamda kurgulanmış bir konuşmanın incelenmesidir. Bu eserin amacı bunu irdelemek ve bu kurgulanma üzerine düşünmemizi sağlamaktır.

"The Golden Bough" deals with mythology in its own definition. Mythos in Greek means "speech, talk" and therefore mythology is the study of a speech, a particular speech, but in any way a constructed speech. This work tries to dwell on the issue and to make us think about this construction.

Romain Kronenberg Paris

"Yürümek ve Daha Sonra Kaybolmak" video heykel, 45' // "Walking and Later Getting Lost" video sculpture 45'

"Gün Batımından Çok Sonra ve Gün Doğumundan Öylesine Uzak" video 7' // "So long After Sunset And So Far From Dawn" video, 7'

Uzun zamandan beri, çalışmalarımda mitoloji vardı fakat arka plandaydı. Mitolojide Devler ve Tanrılar arasındaki kurulan ilişkiler üzerine kitap yazan Ernst Jünger ya da Holderline gibi yazarlardan çok etkilendim. Bu iki figür kendi medeniyetimizin antitezini sembolize etmektedir. Çalışmamda ve özellikle Bienalde sunacağım iki enstalasyonda, mekanizasyon ve şiirselleştirmeyi, düzen ve özgürlüğü, görev ve isyanı uzlaştırmayı deniyorum.

For a long time, mythology was part of my work, albeit somewhat in the background. I was very much impressed by authors such as Ernst Junger and Holderline who have written books on relationships established in mythology between Giants and Gods. These two figures symbolise the anti thesis of our own civilization. In my work, the two installations that I will be presenting at the Biennial in particular, I try to forge a reconciliation between mechanization and poetry, order and freedom and duty and rebellion.

Sait Tunç Mardin

"Kara Kefen" yerleştirme

"The Black Shroud" installation

Çektiği sonsuz acıları kimseye anlatmadan, acılarıyla, anılarıyla birlikte ölen bir kadının vasiyetidir kara kefen... Çevresinde ölen kadının yakınları, sevdikleri vardır. Yüzünde, acının verdiği en derin ifadeyle ağıta başlar. Öyle yürek dağlayıcı ve içten okur ki, yakınları da bu acıyı hissedercesine, ellerini yüzlerine götürürler ve tırnaklarıyla yüzlerini dağlarcasına bu acıya, bu ağıta eşlik ederler...

The black shroud/burial sheet is the bequeathal of a woman who has passed away with her pain, sorrow and memories without having had the opportunity to recount her endless sufferings... She is surrounded by her kins and loved ones. The woman begins her wailing with an expression bearing the deepest of pain. Her chanting is so sincere and from the heart that others present participate by placing their hands on their faces as if they intend to tear their skin off with their fingernails in an effort to express their sorrow...

Stuart Brisley Londra/London

"Mezopotamya Kedisinin Evi - Bölge Anatomisi Kapsülü" ses yerleştirmesi

"House of the Mesopotamian Cat - A Topographic Capsule" a sound installation by Stuart Brisley

Seçtiğim mekana dokunmadan çalışmaya karar verdim. Manastır'daki Mezopotamyalı kedi kendi evinde can vermiş, onu 'temizlemek' diye bir kavram söz konusu olamaz. Dokunmak, oynamak, oradaki kalıntıları çöp de olsa düzenlemek, sanata benzetmek gereksiz. Böyle bir tavır, Mardin gibi yüklü ve hassas bir kentte gereksiz, hatta batı kültür sömürgeciliği olarak bile algılanabilir. Ya da bilinçsiz barbarlık. Hepimizin bildiği gibi yıllardır batı orduları Ortadoğu'yu temizleyip dezenfekte etmek macerasındalar. Burada önemli olan görmek ama dokunmamak.

I have decided to work without disturbing the space I have chosen. When a Mesopotamian cat dies in its home in Manastir, the concept of "cleansing" the place would be unacceptable. There is no need to touch, play around, or to try to reorganize remnants to make them resemble a work of art, even though they may be garbage. Such an attitude is pointless in a sensitive city like Mardin, and may even be construed as Western cultural colonialism. Or unconscious barbarism. As is known to all, for many years now Western troops have embarked upon a campaign to cleanse and disinfect the Middle East. What is crucial here is to see, but not to touch.

Şefik Özcan Mardin

"Aynan olacağım" yerleştirme, giyilebilir zırh, branda, madeni 1 TL

"I will be Your Mirror" installation, a wearable armour, canvas, 1TL coin

Bu çalışmanın görünür boyutunu bir 'zırh', kavramsal içeriğini ise farklı bağlamlarda ele alınabilecek olan 'korunma yansıma-temsil' kategorileri oluşturuyor. Biçimsel açıdan hem tarihsel hem de toplumsal farklılıklara sahipken, aynı zamanda bir gösteren olarak da güç ilişkilerinin ideolojik göstergelerini görünür kılmaya çalışıyor. Çalışmayı tarihsellik ile ilişkilendirilebilir; güncel-mitik karakteri üzerinden, egemenlik düşüncesinin ve pratiklerinin benzerliklerini hem yerel-hem de evrensel düzeyde okuyabiliriz.

The visible aspect of this work is represented by an 'armour', while categories that can be taken up in different contexts such as 'protection reflection-representation' make up its conceptual dimension. From the standpoint of form it displays both historical and sociological differences, while it also acts as a reflector that tries to render visible the ideological indicators of power relationship. It may be possible to view the work within a historical context; be able to read similarities between the idea of sovereignty and its practices on both local and universal levels.

Thierry Payet Paris

Anlatimli harita, kamusal alanda yerleştirme, sanatçı kitabı

Narrative cartography - urban action, artist's book

Çalışmam yerel halkın kendi toprakları ile oluşturduğu bağlara odaklıdır. Mitolojiler bunun belirgin bir parçasıdır. Mardin için ortak bir konudur bunlar. Her nesne, her yer, her an, şimdilik tamamen unutulmamış tarihin, mistisizmin, gizemin içinde bulunuyor. Şehir halkının bu yaklaşımları, bu anlattıkları bienal için yapmış olduğum çalışmada yer alıyor.

My work focuses on the bond forged by the local people with their lands. Mythologies are the most evident part of this bond. They constitute a common denominator for Mardin. Every object, every site, every moment appears within a history that has not yet been totally forgotten, in mysticism and mystery. This approach by the people of this city, their stories are included in the work I have created for the biennial.

Ursula Mayer Londra/London

"Medea" 35mm film, 11' 28", 16:9, sesli, 2013

"Medea" 35mm film, 11' 28" colour, 16:9, sound, 2013

Mayer'in "Medea" adlı filmi, Pier Paolo Pasolini'nin 1969 tarihli filmi Medea'dan yola çıkıyor. Eski çağlara dayanan Medea efsanesi birbirleriyle artık hiçbir alakası olmayan iki dünyayı karşılaştırır - Medea'nın eski arkaik dünyası ve Jason'ın çağdaş rasyonel dünyası. Burada, her iki birey de karşı sistemlerin temsilcileri olarak karşı karşıya gelirler ve globalizasyon çağında kültürlerin barış içinde birarada yaşamalarına ilişkin önemli konuyu ortaya atarlar.

Mayer's film "Medea" takes its starting point from Pier Paolo Pasolini's Medea of 1969. The ancient legend of Medea contrasts two worlds which are no longer compatible with one another - the old archaic world of Medea and the modern rational world of Jason. Both individuals, who confront each other here as representatives of their opposing systems and raise the great question of peaceful coexistence between cultures in times of globalization.

Yavuz Tanyeli İstanbul

"Son köprü" heykel, metal, plastik, 2012

"The Last Bridge" sculpture, metal, plastic, 2012

Mezopotamya, dünyanın doğduğu yer, bir sanatçının orayı kavraması için kimbilir kaç hayat yaşaması gereken, büyüü bölge. Hep öyleydi ve olacak. 3. Mardin Bienal'ine, bu kadim coğrafyanın ufak bir yorumu ile katıldım, bir heykelle. "Cennet köprüsü, son köprü", sanatının estetiğini belirleyen, Mezopotamya kültürlerinin sadece bir parçası... Oranın insanları severse benim için büyük mutluluk...

Mesopotamia is the land from which the earth has come to life. An enchanting region that requires God knows how many lives in order for an artist to fully comprehend it. This is how it was, and this is how it will be. I am participating in this 3rd Biennial with a modest interpretation of this ancient geography; a sculpture. "The Bridge to Paradise, the last/final bridge", is merely a minute part of the Mesopotamian cultures that define the aesthetics of my art... It will give me great pleasure if it is appreciated by the local people...

Yaygara Ankara

"Kuluçka" yerleştirme, karışık teknik, 200cm

"Broody" installation, mixed technique, 200cm

"Kuluçka" farklı versiyonları bulunan 'Şahmeran' efsanesinden yola çıkılarak gerçekleştirilen bir projedir. Hikayede anlatılan fantastik aşkın sonunda ortaya çıkan örtük bir adalet anlayışına dikkat çekilmek istenir. Mistik bir bakış açısına sahip olan doğu halklarının, yaşamları için arzuladıkları adalet duygusunun mitolojik bir yansıması olan bu efsane, günümüz koşullarında bu coğrafyalarda fazlasıyla arzu edilen adalet ve hakkaniyet arayışını sembolize eden bir özellik taşımaktadır.

“Broody” is a project that has set out from the legend of ‘Sahmeran’ with its various versions. The aim is to draw attention to the covered understanding of justice that emerges at the end of the fantastic love recounted in the tale. This legend, which is the mythological reflection of the sense of justice desired by the eastern people who have a mystic point of view as regards their lives, has characteristics symbolising the much sought after understanding of justice and equity that is desired in this region at present.

Özel Proje // Special Project

Halil Altındere İstanbul

“Bienal Rehberi”
Mardin Bienali için
mekana özgü performans
2015

“Biennial Guide”
site-specific performancefor
Mardin Biennial
2015

Altındere, 3. Mardin Bienali için, küçük yaşta şehir rehberlerini bienal mekanlarına davet ediyor. Her zamanki rotalarına, bienal mekanlarını ve eserlerini eklemelerini istiyor. Küratöryel metnin yanı sıra, bienal mekanlarının tarihi ve sanatçıların üretim sürecindeki hikayeleri ekleniyor ve yeni bir rehber metni ortaya çıkıyor. Açılış gününde gerçekleşecek bu performanslara, boş zamanlarında rehberlik yapan çocuklar davet edildi.

For this 3rd Mardin Biennial, Altındere is inviting the very young tour guides of the city to the biennial venues. He wishes that they include in their usual itinerary the venues and works of art of the biennial. Apart from the curatorial text a new guide pamphlet is being drawn up that includes the history of the biennial venues and the stories of artists during the process of creating their works. The young tour guides engaged in this activity during their spare time are invited to these performances to take place during the opening day.

25

Claudia Segura Campins ve Özge Ersoy’un küratörlüğünde

(Loop Fair 2014’un işbirliğiyle) hazırlanan Videoart programı

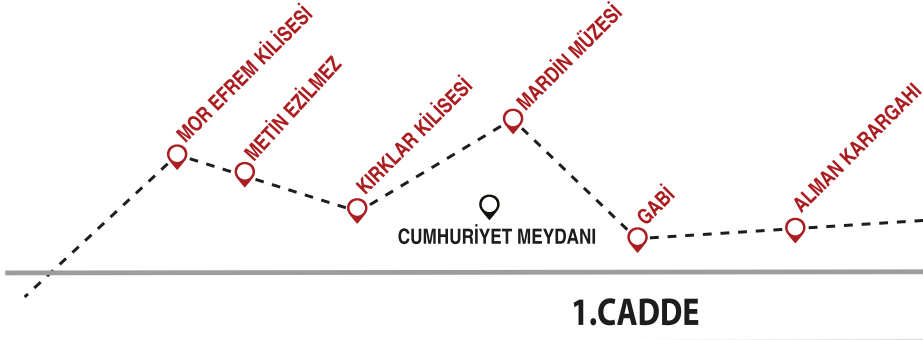
Videoart program curated by Claudia Segura Campins and Özge Ersoy

(with the collaboration of Loop Fair 2014).

Çeşitli prizmatik yaklaşımlarla vücutun ve peyzajın varlığı ve yokluğunu araştıran bir seçki.

A selection that explores the absence and the presence of the body and the landscape through diverse prismatic approaches.

Anne-Valérie Gasc - The Escape (1’33”) Kaçış
Antonio Paucar - Suspendido en la Queñua (6’)
Levi van Veluw - The Collapse of Cohesion (10’) Bağın Çöküşü
Oscar Muñoz - La mirada del cíclope (2’)
Oscar Muñoz - Re-trato (29’)
Zhou Tao - Blue and Red (24’15”) Mavi ve kırmızı

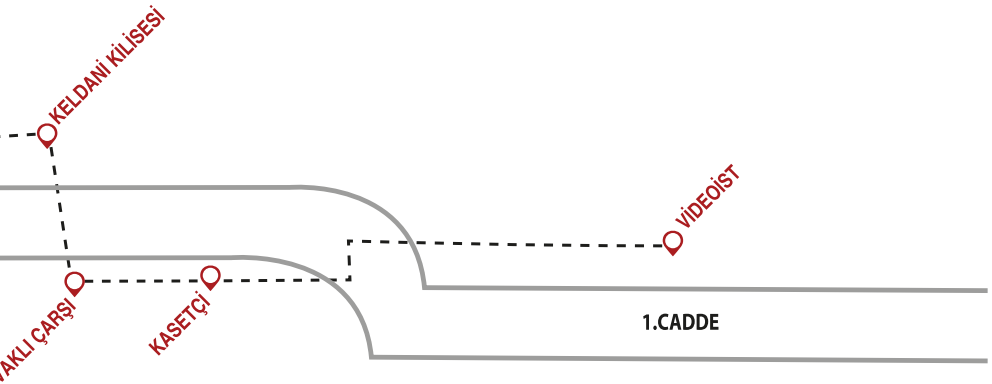

MOR EFREM MANASTIRI MOR EFREM MONASTERY

- + Aikaterini Gegisian
- + Alban Muja
- + Antonio Cosentino
- + Dilara Akay
- + Eda Gecikmez
- + Fani Zguro
- + Haris Epaminonda
- + Iman Issa
- + Isabel Rocamora
- + İbrahim Ayhan
- + Juan Del Gado
- + Khaled Hafez
- + Lena Von Lapschina
- + Murat German
- + Nadi Güler
- + Stuart Brisley
- + Yavuz Tanyeli

ALMAN KARARGAHI GERMAN HEADQUARTERS

- + Ahmet Elhan
- + Ani Setyan
- + Aysel Alver
- + Babak Kazemi
- + Canan Budak
- + Claire Hooper
- + David Blandy
- + Deniz Aktaş
- + Dilan Bozyel
- + Elena Bajo
- + Erick Beltrán
- + Evrim Kavcar
- + Fırat Engin
- + Iratxe Jaio & Klaas Van Gorkum
- + İbrahim Ayhan
- + Krassimir Terziev
- + Mehtap Baydu
- + Miquel Garcia
- + Mike Berg
- + Murat Akagündüz
- + Necla Rüzgar
- + Nezir Akkul
- + Nooshin Farhid
- + Oriol Vilanova
- + Özlem Günyol-Mustafa Kunt
- + Pedro Torres
- + Romain Kronenberg
- + Sait Tunç
- + Şefik Özcan
- + Thierry Payet
- + Ursula Mayer

KIRKLAR KİLİSESİ KIRKLAR CHURCH

+ Melih Apa

KELDANI KİLİSESİ KELDANI CHURCH

+ Yaygara

VIDEOİST

+ Barcelona Loop Videoart

MARDİN MÜZESİ MARDİN MUSEUM

+ Hakan Kırdar

PERFORMANS PERFORMANCE

+ Işıl Eğrikavuk-Jozef Erçevik Amado

+ Mesut Alp

+ Halil Altındere

Alman Karargahı // German Headquarters

Mardin'in önde gelen tüccarlarından İskender Atamyan Konağı, Mardin konaklarına benzer bir yapıya sahiptir. 19. yüzyıla ait bu konak, Birinci Dünya Savaşı sırasında Almanlar tarafından karargah olarak kullanılmıştır. O dönemde, önde gelen isimler bu konakta ağırlanmıştır. Mustafa Kemal Paşa tarafından da garnizon, konut, karargah olarak kullanılmıştır. Cumhuriyet döneminden sonra bir müddet trahom merkezi olarak işlev görmüştür. Günümüzde Kenan Özçelik'e ait olan bu tarihi konak Mardin Bienali çerçevesinde ilk kez kamuya açılmıştır.

The Mansion in Mardin owned by one of the city's prominent tradesmen, Iskender Atamyan carries the same characteristics of mansions particular to Mardin. This mansion, dating back to the 19th century was used as headquarters by the Germans during World War I. The leading figures of the time were also hosted in this mansion. It was also used both as a garrison, abode and headquarters by Mustafa Kemal Pasha. After the proclamation of the Republic it was used for a certain period of time as a center for trachoma. This historical building, the mansion owned today by Kenan Özçelik has been opened to the public for the first time within the framework of the Mardin Biennial.

Mardin Müzesi // Mardin Museum

Müze Binası, Mardin Merkez Şar Mahallesi, 1. Cadde Cumhuriyet Meydanı'nın kuzeyinde bir grup Süryani evinin arasında bulunmaktadır. 1895 yılında Antakya Patriği Behnam Bani tarafından Süryani Katolik Patrikhanesi olarak yaptırılan bina, restore edilerek 1995 yılında müze olarak hizmete açılmıştır. Uzun süre dini amaçlı hizmet veren yapı, askeri garnizon, çeşitli siyasi parti merkezi, kooperatif binası, sağlık ocağı ve polis karakolu olarak da kullanılmıştır. Binayı Süryani Katolik Vakfı'ndan satın alan Kültür Bakanlığı, Mardin Müzesini Zinciriyé Medresesinden alarak bu binaya taşımıştır.

The museum building is situated among a group of Syriac dwellings in Mardin's Sar District, 1st Avenue, to the North of Republic Square. The building constructed in 1895 as Syriac Catholic Patriarchate by the Patriarch of Antakya Benham Bani, was transformed into a museum after undergoing restoration in 1995. The building which for a long period of time was used for religious purposes, was likewise utilized as a military garrison, headquarters for various political parties, cooperative offices, health center and police precinct. The Ministry of Culture purchased the building from the Syriac Catholic Foundation and separating it from Zinciriyé Madrasah (the theological school) carried Mardin Museum to this building.

Mor Efrem Manastırı // Mor Efrem Monastery

Diyarbakır Kapı mahallesindedir. Bu yer aynı zamanda halk arasında Bab-ı Meşkiyé veya Deriyé Meşkina olarak da bilinir. Kitabesine göre bina, Süryanilerin Antakya Patriği Cercis Şelhet Döneminde yapılmıştır. 1884 yılından itibaren faal olan manastırda rahipler yaşamaya başlamışlardır. Manastır binası büyüklük olarak Deyrulzafaran Manastırı'yla kıyaslanabilecek büyüklükte bir yapıdır ve çok geniş bir alana yayılan manastırın güney kesiminin hemen bitişiğinde büyük bir kilisesi de vardır.1933 senesine kadar kullanılmış hatta bu süreçte altın çağını yaşamıştır. 1933-1945 yılları arasında 12 yıl süre ile askeri hastane olarak hizmet veren yapı o tarihten günümüze kadar kullanılmamıştır. Mardin Bienali çerçevesinde ilk kez kamuya açılmıştır.

The Monastery is situated in Diyarbakir Kapi District. This district is also known among the locals as Bab-i Meskiye or Deriye Meskina. According to the inscription, the building was constructed during the period of the Syriac Patriarch of Antakya Cercis Selhet. Priests dwelled in the monastery as of 1884. It is about the same size as the Deyrulzafaran

Monastery, and there is a church adjacent to the southern part of the monastery situated on a vast piece of land. It served its purpose until 1933 and it can also be said that it lived its golden age until that date. The building served as a military hospital between 1933 and 1945, but was abandoned after that date. It has been opened to public for the first time on the occasion of the Mardin Biennial.

Keldani Kilisesi // Keldani Church

Kilise, Keldaniler (Doğu Süryaniler) Katolik cemaatine aittir. Mardin Merkez , 1. cadde üzerinde bulunan yapı, M.S.430 yılında inşa edilmiştir. Dış kubbesi sekizgen köşeli bir yapıya sahip olan kilise bu yönü ile benzerlerinden farklıdır. Kiremitten yapılmış olan bu kubbe, sıvalı olduğu için kiremitler görülmez. Binanın eşsiz bezemelere sahip müstemilatı üst katta olduğundan caddeden görülmez. Yapı 6. yüz yılda metropolitlik merkezi olmuştur. Kilisenin içinde iki tane metropolit mezarı da bulunmaktadır. Cemaatin az olmasından kaynaklı olarak yapı özel günlerde tören amaçlı nadiren kullanılır.

The Church belongs to the Keldani Catholic congregation (Eastern Syriacs). It is situated on 1st Avenue in Mardin City Center, and was constructed in 430 A.D. The external dome of the church is octagonal in shape and this distinguishes it from its likes. The dome is made of bricks but they are not visible for they are coated with plaster. The annex to the church which is adorned with unique embellishments is on the upper floor and cannot be viewed from the street. The building was used in the 6th Century as the Metropolitane Center. There are two metropolitane tombs within the church. By reason of the scarcity of congregation, it is seldom used for religious services on special occasions.

Kırklar Kilisesi // Kırklar Church

Mor (Aziz) Behnam ve kız kardeşi Saro adına yapılan kilise günümüzde Kırklar Kilisesi olarak bilinmektedir. İki adını da erken dönem Hristiyan efsanelerinden alan kilise, 6. yüzyılın ortalarına ait bir yapıdır.

The church, which was built in the name of Saint Behnam and his sister Saro, is known as Kırklar Church today. The two names of the church date from the early period Christian legends, dating from the mid-6th century.

Videoist

2003 yılında Hülya Özdemir ve Ferhat Satıcı tarafından kurulmuş olan video inisiyatifi Videoist 2014 e kadar mobil bir inisiyatif olarak sürdürdüğü etkinliklerine 2014 ten beri Mardin 1.cadde 114 c/d numara adresini merkez alarak devam etmektedir.

Founded in 2003 by Hulya Ozdemir and Ferhat Satıcı the video initiative, Videoist continued its activities until 2014 as a mobile initiative and continues its existence by using the address 1st Avenue number 114 c/d. as its center.

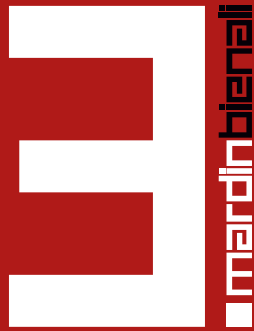
DESTEKLEYENLER // SUPPORTERS

TEŞEKKÜRLER THANKS

Sadrettin Karahocagil
Ali Artun
Lütfi Aygüler
Ebru Özdemir

Anne Elisabeth Gautier
Arzu Coşkan
Arzu Altınay
Andrea Goffre
Ayşegül Sönmez
Bernal Espacio
Bergsen & Bergsen Gallery
Cansın Seyhan
Cengiz Yalçın
Deniz Artun
Ekavart
Esra Yalazan
Ferit Öztun
Fundació La Caixa
Galeri Nev
Galeri Siyah Beyaz
Galerie Barbara Thumm
Galerie Ron Mandos
Galerie Coullaud Koulinsky
Güncel Sanat Dergisi
Hatice Karaca
Hande Peker Kuyumcu
İstanbul Art News
Jorge Casanovas
Kalfayan Galleries
Kenan Özçelik
m1886 Sanat Projeleri
Merve Çağlar
Murat Pilevneli
Nihat Erdoğan
Nur Binerbay
Nur Gökalp
Orhan Yörükoğlu
Özge Ersoy
Özlem Altınok
Sanatatak
Sabiha Kurtulmuş
Semra Eren
Seda Erden
Vitamin Creative Space
Teodora Diamantopoulos
Yasemin Apaydın
Yasemin Bay

www.mardinbienali.org